EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.6.2024
COM(2024) 264 final

ANNEX

BILAGA

till

Förslag till RÅDETS BESLUT

om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av Europarådets ramkonvention om artificiell intelligens, mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen

Texten till Europarådets ramkonvention om artificiell intelligens och mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen

Ingress

Europarådets medlemsstater och övriga signatärer till denna konvention,

som beaktar att Europarådets mål är att uppnå större enighet mellan sina medlemmar, framför allt på grundval av respekten för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

som erkänner värdet av att främja samarbete mellan parterna i denna konvention och av att utvidga samarbetet till andra stater som delar samma värderingar,

som är medvetna om den allt snabbare utvecklingen inom vetenskap och teknik och de genomgripande förändringar som medförts av verksamhet under livscykeln för AI-system (artificiell intelligens), som har potential att främja mänskligt välstånd, individuellt och samhälleligt välbefinnande, hållbar utveckling, jämställdhet och egenmakt för alla kvinnor och flickor liksom andra viktiga mål och intressen genom att främja framsteg och innovation,

som erkänner att verksamhet under AI-systemens livscykel kan erbjuda historiska möjligheter att skydda och främja de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

som är oroliga över att viss verksamhet under AI-systemens livscykel kan äventyra människans värdighet och individens självbestämmande, de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

som är oroliga över riskerna för diskriminering i digitala sammanhang, särskilt sådana som inbegriper AI-system, och dessas potentiella effekt att skapa eller förvärra ojämlikheter, bland annat sådana som drabbar kvinnor och personer i utsatta situationer när det gäller deras åtnjutande av sina mänskliga rättigheter och deras fulla, jämlika och faktiska deltagande i ekonomiska, sociala, kulturella och politiska frågor,

som är bekymrade över missbruket av AI-system och motsätter sig användningen av sådana system för repressiva syften i strid med internationell människorättslagstiftning, bland annat genom godtycklig eller olaglig övervakning och censur som urholkar integriteten och individens självbestämmande,

som är medvetna om att de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen till sin natur är sammankopplade,

som är övertygade om behovet av att som en prioriterad fråga fastställa en globalt tillämplig rättslig ram som fastställer gemensamma allmänna principer och regler för verksamhet under AI-systemens livscykel vilka på ett ändamålsenligt sätt tryggar gemensamma värden och utnyttjar fördelarna med artificiell intelligens för att främja dessa värden på ett sätt som stöder ansvarsfull innovation,

som erkänner behovet av att främja digital kompetens, kunskap om och förtroende för utformning, utveckling, användning och avveckling av AI-system,

som erkänner ramkaraktären av denna konvention, som kan komma att kompletteras med ytterligare instrument för att ta itu med specifika frågor som rör verksamhet under AI-systemens livscykel,

som understryker att denna konvention är avsedd att bemöta specifika utmaningar som uppstår under AI-systemens livscykel och uppmuntra till beaktande av de bredare risker och

konsekvenser som är förknippade med denna teknik, bland annat för människors hälsa och miljön, och av socioekonomiska aspekter såsom sysselsättning och arbetskraft,

som noterar relevanta insatser för att främja internationell förståelse och internationellt samarbete om artificiell intelligens från andra internationella och överstatliga organisationer och forum,

som är medvetna om tillämpliga internationella människorättsinstrument, såsom 1948 års allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, 1950 års konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (ETS nr 5), 1966 års internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, 1966 års internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, 1961 års europeiska sociala stadga (ETS nr 35), med respektive tillhörande protokoll, samt 1996 års reviderade europeiska sociala stadga (ETS nr 163),

som även beaktar Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989 och Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning från 2006,

som även beaktar enskildas rätt till integritet och skydd av personuppgifter, i enlighet med vad som är tillämpligt och som föreskrivs bland annat i 1981 års konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108) och dess protokoll,

som bekräftar parternas åtagande att skydda de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen och främja AI-systemens tillförlitlighet genom denna konvention,

har enats om följande:

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Artikel 1 – Mål och syfte

(1) Syftet med bestämmelserna i denna konvention är att säkerställa att verksamhet under livscykeln för AI-system (artificiell intelligens) är helt förenlig med de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen.

(2) Varje part ska anta eller upprätthålla lämpliga lagstiftningsåtgärder, administrativa åtgärder eller andra åtgärder för att ge verkan åt bestämmelserna i denna konvention. Dessa åtgärder ska graderas och differentieras efter behov mot bakgrund av hur sannolikt det är att negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen uppstår under AI-systemens livscykel och med hänsyn till konsekvensernas allvarlighetsgrad. Åtgärderna kan vara specifika eller horisontella åtgärder som gäller oavsett vilken typ av teknik som används.

(3) För att säkerställa att parterna effektivt genomför bestämmelserna inrättas en uppföljningsmekanism genom konventionen, som också föreskriver internationellt samarbete.

Artikel 2 – Definition av AI-system

I denna konvention avses med *AI-system* ett maskinbaserat system som, för uttryckliga eller underförstådda mål, drar slutsatser härledda från den indata det tar emot om hur utdata såsom förutsägelser, innehåll, rekommendationer eller beslut som kan påverka fysiska eller virtuella miljöer ska genereras. Olika AI-system varierar i fråga om autonomi och anpassningsförmåga efter införandet.

Artikel 3 – Tillämpningsområde

(1) Konventionens tillämpningsområde omfattar verksamhet under AI-systemens livscykel som potentiellt kan inkräkta på de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen.

(a) Varje part ska tillämpa denna konvention på verksamhet under AI-systemens livscykel som bedrivs av myndigheter eller av privata aktörer som agerar på myndigheternas vägnar.

(b) Varje part ska hantera risker och konsekvenser som följer av privata aktörers verksamhet under AI-systemens livscykel, i den utsträckning denna inte omfattas av led a, på ett sätt som stämmer överens med konventionens mål och syfte.

Varje part ska i en förklaring som den lämnar till Europarådets generalsekreterare vid tidpunkten för undertecknandet eller vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument ange hur den avser att fullgöra denna skyldighet, antingen genom att tillämpa principerna och skyldigheterna i kapitlen II–VI i denna konvention på privata aktörers verksamhet eller genom att vidta andra lämpliga åtgärder för att fullgöra den skyldighet som anges i detta stycke. På samma sätt får parterna när som helst ändra sina förklaringar.

Vid genomförandet av skyldigheten enligt detta stycke får en part inte avvika från eller begränsa tillämpningen av sina internationella skyldigheter att skydda de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen.

(2) En part ska inte vara skyldig att tillämpa denna konvention på verksamhet under AI-systemens livscykel som rör skyddet av dess nationella säkerhetsintressen, under förutsättning att sådan verksamhet bedrivs på ett sätt som är förenligt med tillämplig internationell rätt, inbegripet skyldigheter enligt internationell människorättslagstiftning, och med respekt för dess demokratiska institutioner och processer.

(3) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13 och 25.2 ska denna konvention inte tillämpas på forsknings- och utvecklingsverksamhet avseende AI-system som ännu inte gjorts tillgängliga för användning, såvida inte testning eller liknande verksamhet genomförs på ett sådant sätt att den kan inkräkta på de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen.

(4) Frågor som rör nationellt försvar omfattas inte av konventionen.

Kapitel II – Allmänna skyldigheter

Artikel 4 – Skydd av de mänskliga rättigheterna

Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder för att säkerställa att verksamheten under AI-systemens livscykel är förenlig med skyldigheterna att skydda de mänskliga rättigheterna, i enlighet med tillämplig internationell rätt och dess inhemska rätt.

Artikel 5 – Integritet hos demokratiska processer och respekt för rättsstatsprincipen

(1) Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder som syftar till att säkerställa att AI-system inte används för att undergräva integriteten, oberoendet och effektiviteten hos demokratiska institutioner och processer, inbegripet principen om maktdelning, respekten för rättsväsendets oberoende och tillgång till rättslig prövning.

(2) Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder som syftar till att skydda dess demokratiska processer i samband med verksamhet under AI-systemens livscykel, inbegripet enskildas rättvisa tillgång till och deltagande i den offentliga debatten samt deras förmåga att fritt bilda sig åsikter.

Kapitel III – Principer för verksamhet under AI-systemens livscykel

Artikel 6 – Allmän struktur

Detta kapitel innehåller allmänna gemensamma principer som varje part ska genomföra med avseende på AI-system på ett sätt som är lämpligt med beaktande av dess inhemska rättssystem och övriga skyldigheter enligt denna konvention.

Artikel 7 – Människans värdighet och individens självbestämmande

Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder för att se till att människans värdighet och individens självbestämmande respekteras i samband med verksamhet under AI-systemens livscykel.

Artikel 8 – Transparens och tillsyn

Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder för att säkerställa att det finns lämpliga krav på transparens och tillsyn som är anpassade till de specifika sammanhangen och riskerna när det gäller verksamhet under AI-systemens livscykel, inbegripet när det gäller identifiering av innehåll som genererats av AI-system.

Artikel 9 – Ansvarsskyldighet och ansvar

Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder för att säkerställa ansvarsskyldighet och ansvar för negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen till följd av verksamhet under AI-systemens livscykel.

Artikel 10 – Jämlikhet och icke-diskriminering

(1) Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder i syfte att säkerställa att verksamhet under AI-systemens livscykel bedrivs med respekt för jämlikhet, inbegripet jämställdhet, och förbudet mot diskriminering, i enlighet med tillämplig internationell och inhemsk rätt.

(2) Varje part åtar sig att anta eller upprätthålla åtgärder som syftar till att övervinna ojämlikheter för att uppnå skäliga, riktiga och rättvisa resultat, i enlighet med dess tillämpliga inhemska och internationella skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter, när det gäller verksamhet under AI-systemens livscykel.

Artikel 11 – Integritet och skydd av personuppgifter

Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder för att säkerställa följande i samband med verksamhet under AI-systemens livscykel:

(a) Enskilda personers rätt till integritet och deras personuppgifter är skyddade, inbegripet genom tillämpliga inhemska och internationella lagar, standarder och ramar.

(b) Verkningsfulla garantier och skyddsåtgärder har införts för enskilda personer, i enlighet med tillämpliga inhemska och internationella rättsliga skyldigheter.

Artikel 12 – Tillförlitlighet

Varje part ska på lämpligt sätt vidta åtgärder för att främja AI-systemens tillförlitlighet och förtroendet för deras utdata, vilket skulle kunna inbegripa krav på adekvat kvalitet och säkerhet under AI-systemens hela livscykel.

Artikel 13 – Säker innovation

I syfte att främja innovation och samtidigt undvika negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen uppmanas varje part att på lämpligt sätt göra det möjligt att inrätta kontrollerade miljöer för utveckling av, experiment med och testning av AI-system under överinseende av partens behöriga myndigheter.

Kapitel IV – Rättsmedel

Artikel 14 – Rättsmedel

(1) Varje part ska, i den utsträckning som rättsmedel krävs enligt dess internationella skyldigheter och är förenliga med dess inhemska rättssystem, anta eller upprätthålla åtgärder för att säkerställa att tillgängliga och effektiva rättsmedel finns att tillgå vid kränkningar av de mänskliga rättigheterna till följd av verksamhet under AI-systemens livscykel.

(2) I syfte att stödja punkt 1 ska varje part anta eller upprätthålla åtgärder, inbegripet

(a) åtgärder för att säkerställa att relevant information om AI-system som potentiellt kan ha betydande inverkan på de mänskliga rättigheterna och relevant användning av dem dokumenteras, lämnas till organ som är behöriga att få tillgång till den informationen och, när så är lämpligt och tillämpligt, görs tillgänglig för eller meddelas berörda personer,

(b) åtgärder för att säkerställa att den information som avses i led a är tillräcklig för att de berörda personerna ska kunna bestrida det eller de beslut som fattats med användning av systemet eller för vilket eller vilka användningen av systemet i betydande utsträckning legat till grund och, när så är relevant och lämpligt, bestrida själva användningen av systemet, och

(c) en faktisk möjlighet för berörda personer att lämna in ett klagomål till behöriga myndigheter.

Artikel 15 – Rättssäkerhetsgarantier

(1) Varje part ska säkerställa att effektiva rättssäkerhetsgarantier, skyddsåtgärder och rättigheter, i enlighet med tillämplig internationell och inhemsk rätt, finns tillgängliga för de personer som berörs av ett AI-system som i betydande grad påverkar åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna.

(2) Varje part ska sträva efter att säkerställa att personer som interagerar med AI-system meddelas, på ett sätt som är lämpligt i sammanhanget, om att de interagerar med ett sådant system och inte med en människa.

Kapitel V – Bedömning och begränsning av risker och negativa konsekvenser

Artikel 16 – Ram för risk- och konsekvenshantering

(1) Varje part ska, med beaktande av de principer som anges i kapitel III, anta eller upprätthålla åtgärder för identifiering, bedömning, förebyggande och begränsning av risker som följer av AI-system genom att beakta faktiska och potentiella konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen.

(2) Sådana åtgärder ska graderas och differentieras på lämpligt sätt och

(a) ta vederbörlig hänsyn till sammanhanget och den avsedda användningen av AI-systemen, särskilt när det gäller risker för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

(b) ta vederbörlig hänsyn till hur allvarliga och sannolika de potentiella konsekvenserna är,

(c) när så är lämpligt beakta de berörda parternas perspektiv, särskilt perspektivet för personer vars rättigheter kan påverkas,

(d) tillämpas iterativt under hela verksamheten under AI-systemets livscykel,

(e) inbegripa övervakning av risker och negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen,

(f) inbegripa dokumentering av risker, faktiska och potentiella konsekvenser och riskhanteringsmetoden, och

(g) när så är lämpligt ställa krav på att AI-system testas innan de görs tillgängliga för första användning och när de ändras väsentligt.

(3) Varje part ska anta eller upprätthålla åtgärder som syftar till att säkerställa att AI-systemens negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen hanteras på lämpligt sätt. Sådana negativa konsekvenser och åtgärder för att hantera dem bör dokumenteras och ligga till grund för de relevanta riskhanteringsåtgärder som beskrivs i punkt 2.

(4) Varje part ska bedöma behovet av ett moratorium eller förbud eller andra lämpliga åtgärder med avseende på viss användning av AI-system när den anser att sådan användning är oförenlig med respekten för de mänskliga rättigheterna, demokratins funktion eller rättsstatsprincipen.

Kapitel VI – Genomförande av konventionen

Artikel 17 – Icke-diskriminering

Parterna ska genomföra bestämmelserna i denna konvention utan diskriminering på någon grund, i enlighet med deras internationella skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter.

Artikel 18 – Rättigheter för personer med funktionsnedsättning och barn

Varje part ska, i enlighet med sin inhemska rätt och tillämpliga internationella skyldigheter, ta vederbörlig hänsyn till eventuella särskilda behov och sårbarheter när det gäller att respektera rättigheterna för personer med funktionsnedsättning och för barn.

Artikel 19 – Offentligt samråd

Varje part ska sträva efter att säkerställa att viktiga frågor som tas upp i samband med AI-system beaktas vederbörligen på lämpligt sätt genom offentliga diskussioner och samråd med

flera parter med hänsyn till sociala, ekonomiska, rättsliga, etiska, miljömässiga och andra relevanta konsekvenser.

Artikel 20 – Digital kompetens och digitala färdigheter

Varje part ska uppmuntra och främja lämplig digital kompetens och lämpliga digitala färdigheter för alla delar av befolkningen, inbegripet särskilda expertfärdigheter för dem som ansvarar för att identifiera, bedöma, förebygga och begränsa riskerna med AI-system.

Artikel 21 – Skyddsklausul för befintliga mänskliga rättigheter

Ingenting i denna konvention ska tolkas som att det begränsar, avviker från eller på annat sätt påverkar de mänskliga rättigheter eller andra relaterade lagstadgade rättigheter och skyldigheter som garanteras enligt relevant lagstiftning i en part eller något annat relevant internationellt avtal i vilket den är part.

Artikel 22 – Mer omfattande skydd

Ingen av bestämmelserna i denna konvention ska tolkas som att den begränsar eller på annat sätt påverkar en parts möjlighet att bevilja ett mer omfattande skydd än det som föreskrivs i konventionen.

Kapitel VII – Uppföljningsmekanism och samarbete

Artikel 23 – Partskonferensen

(1) Partskonferensen ska bestå av företrädare för parterna i denna konvention.

(2) Parterna ska regelbundet samråda i syfte att

a. underlätta en effektiv tillämpning och ett effektivt genomförande av konventionen, inbegripet identifiering av eventuella problem och följderna av eventuella förbehåll som gjorts i enlighet med artikel 34.1 eller förklaringar som gjorts enligt konventionen,

b. överväga eventuell komplettering eller ändring av konventionen,

c. diskutera frågor och lämna särskilda rekommendationer om tolkningen och tillämpningen av konventionen,

d. underlätta utbyte av information om viktig rättslig, politisk eller teknisk utveckling av betydelse för genomförandet av konventionen, även för att uppnå de mål som anges i artikel 25,

e. vid behov underlätta lösning i godo av tvister som rör tillämpningen av konventionen, och

f. underlätta samarbetet med berörda parter när det gäller relevanta aspekter av genomförandet av konventionen, även genom offentliga utfrågningar när så är lämpligt.

(3) Partskonferensen ska sammankallas av Europarådets generalsekreterare vid behov och under alla omständigheter när en majoritet av parterna eller ministerkommittén begär att den sammankallas.

(4) Partskonferensen ska anta sin egen arbetsordning genom konsensus inom tolv månader efter det att konventionen träder i kraft.

(5) Parterna ska bistås av Europarådets sekretariat vid utförandet av sina uppgifter enligt denna artikel.

(6) Partskonferensen får för ministerkommittén föreslå lämpliga sätt att engagera relevant sakkunskap till stöd för ett effektivt genomförande av konventionen.

(7) Parter som inte är medlemmar i Europarådet ska bidra till finansieringen av partskonferensens verksamhet. Bidraget från en part som inte är medlem i Europarådet ska fastställas gemensamt av ministerkommittén och den berörda parten.

(8) Partskonferensen får besluta att begränsa deltagandet i dess arbete för en part som har upphört att vara medlem i Europarådet enligt artikel 8 i Europarådets stadga (ETS nr 1) för en allvarlig överträdelse av artikel 3 i stadgan. På liknande sätt kan åtgärder vidtas mot en part som inte är medlemsstat i Europarådet genom att ministerkommittén fattar beslut om att upphöra med sina förbindelser med den staten på liknande grunder som de som nämns i artikel 3 i stadgan.

Artikel 24 – Rapporteringsskyldighet

(1) Varje part ska lämna en rapport till partskonferensen inom de två första åren efter att ha blivit en part, och regelbundet därefter, med uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att ge verkan åt artikel 3.1 a och b.

(2) Partskonferensen ska fastställa rapportens format och rapporteringsförfarandet i enlighet med sin arbetsordning.

Artikel 25 – Internationellt samarbete

(1) Parterna ska samarbeta för att förverkliga syftet med konventionen. Parterna uppmanas vidare att när så är lämpligt hjälpa stater som inte är parter i konventionen att agera i överensstämmelse med villkoren i konventionen och bli part i den.

(2) När så är lämpligt ska parterna utbyta relevant och användbar information sinsemellan om aspekter som rör artificiell intelligens och som kan ha betydande positiva eller negativa effekter på åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna, demokratins funktion och iakttagandet av rättsstatsprincipen, inbegripet risker och effekter som har uppstått i forskningssammanhang och i anknytning till den privata sektorn. Parterna uppmanas att när så är lämpligt involvera berörda parter och stater som inte är parter i konventionen i sådant informationsutbyte.

(3) Parterna uppmanas att stärka samarbetet, även med relevanta berörda parter när så är lämpligt, för att förebygga och begränsa risker och negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen i samband med verksamhet inom AI-systemens livscykel.

Artikel 26 – Effektiva tillsynsmekanismer

(1) Varje part ska inrätta eller utse en eller flera effektiva mekanismer för att övervaka efterlevnaden av skyldigheterna i konventionen.

(2) Varje part ska säkerställa att sådana mekanismers skyldigheter fullgörs på ett oberoende och opartiskt sätt och att mekanismerna omfattar de befogenheter, den sakkunskap och de resurser som krävs för att man effektivt ska kunna fullgöra sina uppgifter att övervaka efterlevnaden av skyldigheterna i konventionen, så som de givits verkan av parterna.

(3) Om en part har infört fler än en sådan mekanism ska den när så är praktiskt möjligt vidta åtgärder för att underlätta ett effektivt samarbete dem emellan.

(4) Om en part har infört mekanismer som skiljer sig från befintliga strukturer för mänskliga rättigheter ska den när så är praktiskt möjligt vidta åtgärder för att främja ett effektivt samarbete mellan de mekanismer som avses i punkt 1 och de befintliga inhemska strukturerna för mänskliga rättigheter.

Kapitel VIII – Slutbestämmelser

Artikel 27 – Konventionens verkningar

(1) Om två eller flera parter redan har ingått ett avtal eller ett fördrag om de frågor som behandlas i denna konvention, eller på annat sätt har upprättat förbindelser i sådana frågor, ska de också ha rätt att tillämpa det avtalet eller fördraget eller att reglera dessa förbindelser i enlighet därmed, så länge de gör detta på ett sätt som inte är oförenligt med konventionens mål och syfte.

(2) Parter som är medlemmar i Europeiska unionen ska i sina ömsesidiga förbindelser tillämpa Europeiska unionens regler om de frågor som omfattas av denna konvention, utan att det påverkar konventionens mål och syfte och utan att det påverkar andra parters fullständiga tillämpning av den. Detsamma gäller för andra parter i den mån de är bundna av sådana regler.

Artikel 28 – Ändringar

(1) Ändringar av denna konvention får föreslås av vilken som helst av parterna, Europarådets ministerkommitté eller partskonferensen.

(2) Varje förslag till ändring ska meddelas parterna av Europarådets generalsekreterare.

(3) Varje ändring som föreslagits av en part eller ministerkommittén ska meddelas partskonferensen, som ska lägga fram ett yttrande om den föreslagna ändringen till ministerkommittén.

(4) Ministerkommittén ska överväga den föreslagna ändringen och yttrandet från partskonferensen och får godkänna ändringen.

(5) Texten till varje ändring som godkänts av ministerkommittén i enlighet med punkt 4 ska vidarebefordras till parterna för godtagande.

(6) Varje ändring som godkänts i enlighet med punkt 4 ska träda i kraft den trettionde dagen efter det att alla parter har meddelat generalsekreteraren att de godtar ändringen.

Artikel 29 – Tvistlösning

Om det uppstår en tvist mellan parter om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention ska dessa parter eftersträva en lösning av tvisten genom förhandlingar eller andra fredliga medel som de själva väljer, inbegripet genom partskonferensen, i enlighet med artikel 23.2 e.

Artikel 30 – Undertecknande och ikraftträdande

(1) Denna konvention ska vara öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av konventionen samt Europeiska unionen.

(2) Konventionen ska ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

(3) Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då fem signatärer, av vilka minst tre är medlemsstater i Europarådet, har uttryckt sitt samtycke till att vara bundna av konventionen i enlighet med punkt 2.

(4) För en signatär som senare uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då den deponerade sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

Artikel 31 – Anslutning

(1) Efter det att denna konvention har trätt i kraft får Europarådets ministerkommitté, efter att ha samrått med parterna i konventionen och fått deras enhälliga samtycke, bjuda in en stat som inte är medlem i Europarådet och som inte har deltagit i utarbetandet av konventionen till att ansluta sig till konventionen genom ett beslut som fattas med den majoritet som föreskrivs i artikel 20.d i Europarådets stadga och genom enhälligt beslut av företrädarna för de parter som har rätt att delta i ministerkommittén.

(2) För varje stat som ansluter sig till konventionen träder den i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då anslutningsinstrumentet deponerades hos Europarådets generalsekreterare.

Artikel 32 – Territoriell tillämpning

(1) Varje stat eller Europeiska unionen får, vid undertecknandet eller när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, ange för vilket eller vilka territorier konventionen ska gälla.

(2) Varje part får vid en senare tidpunkt, genom en förklaring ställd till Europarådets generalsekreterare, utvidga tillämpningen av konventionen till varje annat territorium som anges i förklaringen. Med avseende på ett sådant territorium ska konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot förklaringen.

(3) Varje förklaring som har lämnats enligt de två föregående punkterna får, med avseende på varje i förklaringen angivet territorium, återtas genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare. Återtagandet får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.

Artikel 33 – Federal klausul

(1) En federal stat får förbehålla sig rätten att åta sig skyldigheter enligt denna konvention i överensstämmelse med dess grundläggande principer för förhållandet mellan dess centralregering och delstater eller andra jämförbara territoriella enheter, under förutsättning att konventionen är tillämplig på den federala statens centralregering.

(2) Med avseende på de bestämmelser i konventionen vars tillämpning faller under behörigheten för en delstat eller jämförbar territoriell enhet som enligt den federala

statens konstitutionella system inte är skyldig att vidta lagstiftningsåtgärder, ska den federala regeringen informera de behöriga myndigheterna i sådana stater om dessa bestämmelser med ett positivt yttrande och uppmuntra dem att vidta lämpliga åtgärder för att ge verkan åt bestämmelserna.

Artikel 34 – Förbehåll

(1) Genom en skriftlig underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare får varje stat vid undertecknandet eller deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument förklara att den utnyttjar det förbehåll som föreskrivs i artikel 33.1.

(2) Inga andra förbehåll får göras med avseende på denna konvention.

Artikel 35 – Frånträdande

(1) Varje part får när som helst frånträda denna konvention genom en underrättelse ställd till Europarådets generalsekreterare.

(2) Ett sådant frånträdande får verkan den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period på tre månader räknat från den dag då generalsekreteraren tog emot underrättelsen.

Artikel 36 – Underrättelse

Europarådets generalsekreterare ska underrätta Europarådets medlemsstater, icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention, Europeiska unionen, varje signatär, varje avtalsslutande stat, varje part och varje annan stat som har inbjudits att ansluta sig till konventionen, om

(a) varje undertecknande,

(b) deponeringen av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument,

(c) varje datum för konventionens ikraftträdande i enlighet med artiklarna 30.3, 30.4 och 31.2,

(d) varje ändring som har antagits i enlighet med artikel 28 och datumet då en sådan ändring träder i kraft,

(e) varje förklaring som avgetts i enlighet med artikel 3.1 b,

(f) varje förbehåll och tillbakadragande av ett förbehåll som gjorts i enlighet med artikel 34,

(g) varje frånträdande som gjorts i enlighet med artikel 35,

(h) alla andra akter, förklaringar, underrättelser eller meddelanden som avser denna konvention.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention.

Upprättad i [...] den ... [månad] 202[4] på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda exemplar som ska deponeras i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekreterare ska överlämna en vidimerad kopia till var och en av Europarådets

medlemsstater, de icke-medlemsstater som har deltagit i utarbetandet av denna konvention, Europeiska unionen och varje stat som har inbjudits att ansluta sig till denna konvention.